

Meditatie 1 Johannes 1: 5 – 2:2

In dit vrij korte gedeelte stelt Johannes drie verkeerde opvattingen aan de kaak. Deze drie opvattingen beginnen allemaal met 'indien wij zeggen'. Het zijn opvattingen die door dwaalleraren voet aan de grond hebben gekregen in de gemeenten. En Johannes weerlegt deze opvattingen.

Laten we maar eens kijken wat er beweerd wordt en wat Johannes antwoordt. De eerste opvatting vinden we in vs. 6: *indien wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet, maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus reinigt ons van alle zonde.*

In vs. 3 heeft Johannes ook al aangegeven dat het christenleven bestaat uit gemeenschap of relatie. Relatie met God en Zijn Zoon Jezus en ook relatie met elkaar als gelovigen. Daar borduurt Johannes hier op verder. Een relatie met God en Christus hebben kan in de eerste plaats niet samengaan met een levenswandel in de duisternis. Mogelijk duidt Johannes hier op de gedachtegang dat het lichamelijke leven niet van belang is. Dit kwam op twee manieren tot uiting in de vroege kerk. Aan de ene kant werden lichamelijke verlangens ontkend door een streng ascetisch gedisciplineerd leven te leiden en als een soort monnik niet toe te geven aan je lichamelijke verlangens, of ook het tegenovergestelde, er werd gewoon vrij uit toegegeven aan alle verlangens op gebied van eten, drinken en seksualiteit. Dit aardse lichaam zal toch ophouden te bestaan, dus het maakt niet uit wat je doet. Johannes laat hier vooral zien dat deze laatste gedachtegang onjuist is. Je kunt niet in geestelijk contact met God leven en ondertussen er een zondige levensstijl op na houden. Geloven en doen, woord en daad, is in de bijbel altijd een eenheid. Bovendien is een onderwaardering van het lichamelijke onjuist. Ons lichaam is niet lager dan onze geest. God verlost niet alleen onze geest, maar ook ons lichaam. Daarvan getuigt de opstanding van Christus en de belofte van onze toekomstige opstanding uit de dood!

Ook benadrukt Johannes hier opnieuw hoe belangrijk het is dat gelovigen met elkaar in contact leven. Dat hoort bij het leven in het licht. Geloven is uiteraard persoonlijk, maar niet individueel. God verlost niet losse individuen, maar een gemeente, een volk, mensen die samen een eenheid vormen, samen in het licht wandelen, samen schuilen achter het bloed van Jezus. Als gelovigen in gemeenschap met God leven,

wordt Christus' dood onze dood. We ontdekken dat Hij de straf voor al onze zonden heeft betaald. Zijn bloed heeft ons schoon gewassen. En zoals Hij opstond uit het graf, staat wij op in een nieuw leven met Hem.

De tweede dwaling die Johannes aan de kaak stelt lezen we in vs. 8:

Indien wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet.

Johannes loopt in de gemeenten tegen nog een hardnekkige dwaling aan. Dat is de ontkenning dat wij mensen na onze bekering nog altijd zondig zijn. Deze dwaling is zo erg omdat op deze manier de noodzaak van Jezus' offer aan het kruis wordt afgezwakt. Wie zegt geen zonde meer te hebben, heeft ook geen vergeving meer nodig. Daarmee heb je als mens geen goed mensbeeld. Natuurlijk is het niet nodig om mensen continue hun zondigheid in te wrijven. Dat is het andere uiterste. God wordt er echt niet groter van als wij onszelf de grond intrappen. We mogen geloven dat we in Christus nu al een nieuwe schepping zijn. Dat is onze positie. Zo ziet God ons ook. Maar de werkelijkheid is, dat wij nog lang niet voldoen aan deze positie. We zondigen nog iedere dag en daarom is het belijden van onze zonden een wezenlijk onderdeel van onze geloofswandel. Als een gelovige zondigt blijft hij heus wel een kind van God, maar de relatie wordt wel verstoord omdat zonde afstand schept en het contact verstoort. En daarom biedt God de mogelijkheid om onze schuld te belijden. Schuld belijden is net zoiets als het weer goed maken. Wie iets goed maakt met z'n medemens ervaart opluchting. Het conflict is uit de wereld. We kunnen weer verder. Die opluchting gunt God ons ook. Zodat we weer blijdschap ervaren in ons geloof en vrijuit met Hem mogen omgaan.

De derde dwaling ligt in het verlengde van de tweede (vs. 10):

Indien wij zeggen dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar...

Deze dwaling gaat nog verder dan de vorige. Als iemand beweert helemaal niet gezondigd te hebben, dan maak je daarmee het offer van Jezus volledig overbodig. In feite komt daarmee de hele rode draad die door de Bijbel loopt op losse schroeven te staan. Die rode draad is schepping, zondeval, verlossing, nieuwe schepping.

Het gegeven feit dat wij goed geschapen zijn en door eigen schuld gevallen zijn in zonden en uit die zondige situatie alleen door Christus verlost kunnen worden, zodat onze toekomst op de nieuwe aarde is verzekerd, is de kern van het Evangelie.

Omdat we gevallen mensen zijn hebben we verlossing nodig! Het kon niet met minder toe. We zijn gevallen en daarom verloren. We zijn in het duister terecht gekomen en de oorzaak is zonde. En omdat God ons niet in die verloren toestand wilde laten greep Hij in. Hij werd zelf mens, Hij koos ervoor om aan onze zondigheid kapot te gaan. Zo ver ging Hij om ons te bevrijden van schuld. De ontkenning van deze noodzaak is verschrikkelijk. De erkenning dat we zondig is zijn is voorwaarde om een goed beeld van onszelf en een goed beeld van Jezus Christus te krijgen.

Hij is Gods oplossing om de relatie te herstellen. Het enige dat nodig is, is dat wij onze zonde belijden. Het Griekse woord homologeo betekent zoiets als 'hetzelfde zeggen'. We erkennen ons zondig zijn. De erkenning van ons schuldig staan tegenover God is een wezenlijk onderdeel van onze bekering. Maar als we ons zondig zijn erkend hebben, mogen we ook in geloof aanvaarden dat we vergeven zijn. Christus' bloed reinigt ons van alle zonden. Dat doet Hij omdat Hij trouw en rechtvaardig is. God is absoluut te vertrouwen. Hij houdt zich aan Zijn beloften, dat wie in de Zoon gelooft eeuwig leven heeft. Hij is ook rechtvaardig. Vaardig om recht te spreken. En dat doet Hij volstrekt eerlijk. De zonden die door Jezus gedragen zijn hoeven niet opnieuw gestraft. Dat is eens en voor altijd gebeurd op Golgotha. Dit offer is voldoende voor alle zonden die ooit op deze wereld begaan zijn. God heeft het initiatief genomen tot verzoening. Het is beschikbaar. En Hij vraagt maar één ding: laat je dan ook verzoenen. Laat het weer goed worden tussen God en jou. Laat je overbrengen uit het duister naar het licht. Dankzij de Here Jezus is verzoening verkrijgbaar. Deze Jezus is ook onze Voorspraak. Hij bidt en pleit voor ons.

En daarom mogen we ook nu weer in zijn Naam gaan bidden tot onze Hemelse Vader.

AMEN